

Emlékjél
édes apámtól.
1926.

SZENT
B I B L I A,

AZAZ

ISTENNEK
Ó ÉS ÚJ TESTAMENTOMÁBAN

FOGLALTATOTT EGÉSZ

S Z E N T Í R Á S.

MAGYAR NYELVRE FORDÍTOTTA

K Á R O L I G Á S P Á R.

BUDAPEST
KIADJA A BRIT ÉS KÜLFÖLDI BIBLIA-TÁRSULAT
1909.

AZ

Ó TESTAMENTOM KÖNYVEI.

	Rész.	Lap.		Rész.	Lap.
Mózes I. Könyve	50	1	A Prédikátor Könyve	12	744
Mózes II. Könyve	40	66	Énekek Éneke	8	755
Mózes III. Könyve	27	118	Ésaiás Próféta Könyve	66	760
Mózes IV. Könyve	36	156	Jeremiás Próféta Könyve	52	822
Mózes V. Könyve	34	209	Jeremiás Siralmi	5	889
Jósué Könyve	24	255	Ezékiel Próféta Könyve	48	895
Birák Könyve	21	286	Dániel Próféta Könyve	12	956
Rúth Könyve	4	317	Hóseás Próféta Könyve	14	975
Sámuel I. Könyve	31	321	Jóel Próféta Könyve	3	984
Sámuel II. Könyve	24	362	Ámós Próféta Könyve	9	988
Királyok I. Könyve	22	397	Abdiás Próféta Könyve	1	995
Királyok II. Könyve	25	437	Jónás Próféta Könyve	4	906
Krónika I. Könyve	29	474	Mikeás Próféta Könyve	7	998
Krónika II. Könyve	36	509	Náhum Próféta Könyve	3	1004
Esdrás Könyve	10	552	Habakuk Próféta Könyve	3	1006
Nehémiás Könyve	13	565	Sofóniás Próféta Könyve	3	1009
Eszter Könyve	10	583	Aggéus Próféta Könyve	2	1012
Jób Könyve	42	592	Zakariás Próféta Könyve	14	1014
Zsoltárok Könyve	150	629	Malakiás Próféta Könyve	4	1024
Példabeszédek	31	715			

MÓZES ELSŐ KÖNYVE,

MELY A TEREMTÉS RŐL VALÓ KÖNYV.

I. RÉSZ.

E világnak hat napokon lett teremtetése.

KEZDET BEN *teremté Isten a mennyet és a földet. * rész 2, 4. 5.

Zsolt. 33, 6. 136, 5. Csel. 14, 15. 17, 24. Zsid. 11, 3. Jób 33, 4.

2. A föld pedig vala ékesség nélkül való és pusztá, és setétség vala a mélységnek színén, és az Úrnak Lelke táplálja vala a vizeket.

3. Akkor *monda az Isten: Legyen világosság: és lett világosság. * 2 Kór. 4, 6.

4. És látá Isten, hogy jó volna a világosság, és * elválasztá a világosságot a setétségtől * Ésa. 45, 7.

5. És nevezé a világosságot napnak, és a setétséget éjszakának: és lett az estve és a reggel, első nap.

6. Azután monda az Isten: * Legyen kiterjesztetett erősség a víz között, mely elválaszsa a vizeket a vizektől. * Jer. 10, 12. 51, 15.

7. És szerze az Isten kiterjesztetett erősséget, mely elválasztaná a kiterjesztetett erősség * alatt való vizeket, a kiterjesztetett erősség felett való vizektől: és úgy lett. * Zsolt. 148, 4.

8. És a kiterjesztetett erősséget az Isten nevezé égnek: és lett az estve és a reggel, második nap.

9. Azután monda az Isten: * Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessék meg a száraz, és úgy lett. * Jób 38, 8. Zsolt. 33. Zsolt. 136, 6.

10. A szárazt pedig nevezé Isten földnek: a vizeknek sokaságát tengernek: és látá Isten, hogy ez jó volna.

11. Monda annakfelette az Isten: Hozzon a föld gyenge fűveket, maghozó fűveket, gyümölcsfákat, melyek az ő ne-

mek szerint való gyümölcsöket hozzanak, melyekben legyen az ő magvok e földön: és úgy lett.

12. Hoza annakokáért a föld gyenge fűveket, maghozó fűveket az ő nemek szerint, és gyümölcstermő fákat, melyekben vala az ő nemek szerint való magvok: és látá Isten, hogy az jó volna.

13. És lett az estve és a reggel, harmadik nap.

14. Azután monda az Isten: Legyenek világosító * állatok az égnek kiterjesztésén, hogy külömbséget tegyenek a nap közt és az éjszaka közt: és legyenek jelei bizonyos időknél, napoknak és esztendőknél. * Zsolt. 136, 7.

15. Legyenek, *mondok*, * világosító állatok az égnek kiterjesztésén, hogy világosítsák a földet, és úgy lett. * Jer. 31, 35.

16. Szerze azért az Isten két nagy világosító állatot: * a nagyobbik világosító állatot, hogy világosítana nappal: a kisebbik világosító állatot, hogy éjszaka világosítana: és csillagokat is. * Zsolt. 136, 7—9.

17. És helyhezteté az Isten azokat az égnek kiterjesztésén, hogy a földet megvilágosítsanak.

18. És hogy vezérei lennének a napnak és az éjszakának, és külömbséget tennének a világosság és setétség között: és látá Isten, hogy az jó volna.

19. És lett az estve és a reggel, negyedik nap.

20. Azután monda az Isten: Hozzanak a vizek úszó élő állatokat: és a madarak repdessenek a föld felett, az égnek kiterjesztésének színén.

21. Teremte azért az Isten nagy czet-
halakat, és minden úszó élő állatokat,

melyeket a vizek hoztak az ő nemek szerint, és minden repdeső szárnyas állatot az ő nemek szerint: és látá Isten, hogy az jó volna.

22. És megáldá az Isten azokat, mondván: * Gyümölcsözzetek, és sokasodjatok, és töltsétek bé a tengernek vizeit: a repdeső állatok is pedig szaporodjanak a földön.

* rész 8, 17.

23. És lett az estve és a reggel, ötödik nap.

24. Azután monda az Isten: Hozzon a föld az ő nemek szerint való élő állatokat, barmokat, csúszómászó állatokat és földi vadakat az ő nemek szerint: és úgy lett.

25. Teremte azért az Isten az ő nemek szerint való földi vadakat, és barmokat az ő nemek szerint, és a földön csúszómászó minden állatokat az ő nemek szerint: és látá Isten, hogy az jó volna.

26. Azután monda az Isten: Teremtünk embert a mi ábrázatunkra, és a mi hasonlatosságunkra: * és uralkodjék a tengernek halain, az égen repdeső madarakon, a barmokon, és mind az egész földön, és a földön csúszómászó minden állatokon.

* rész 5, 1. 1 Kor. 11, 7. Eféz. 4, 24. Kol. 3, 10.

27. Teremte azért Isten embert az ő képére, az Istennek képére teremté azt: férjfiúvá * és asszonygyá teremté őket.

* Máté 19, 4.

28. És megáldá Isten őket, és monda nékiek az Isten: Gyümölcsözzetek, és sokasodjatok, és töltsétek bé a földet, és hajtsátok azt birodalmatok alá: és uralkodjatok a tengernek halain, az égnek repdeső madarain, és a földön csúszómászó minden állatokon.

29. És monda az Isten: Ímé adtam néktek minden maghozó * fűvet, mely vagyon az egész földnek színén, és minden gyümölcstermő és maghozó fát: hogy azok legyenek néktek eledeltekre.

* rész 9, 3.

30. A földnek pedig minden * vadainak, és az égnek minden madarainak, és a földön csúszómászó minden állatoknak, a melyekben élőlélek vagyon, a

földnek minden fűvét *adtam* eledeltekre: és úgy lett.

* Zsolt. 104, 14.

31. És minekutánna megtekintette volna Isten valamit teremtett vala, ímé igen jó * vala. És lett az estve és a reggel, hatodik nap.

* 5 Móz. 32, 4.

II. RÉSZ.

A hetedik napnak megszenteltetése: a szent házasságnak szereztetése.

AZÉRT * elvégezteték a menny és a föld, és azoknak minden seregeik.

* Ésa. 40, 26.

2. Mikor pedig elvégezte volna az Isten hetednapon az ő alkotmányát, a melyet csinált vala, * a hetedik napon megszűnék minden csinálmányától, melyet csinált vala.

* 2 Móz. 20, 11. 31, 17. 5 Móz. 5, 14. Zsid. 4, 4.

3. És megáldá az Isten a hetedik napot, *azaz*, megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt volna meg minden ő csinálmányának csinálásától, melyet teremtett vala az Isten, hogy azt elvégezné.

4. Ezek a mennynek és földnek kezdetei, a mikor teremtettek, (a mely időben, *mondom*, az Úr Isten teremté a földet és a mennyet).

5. És a mezőnek minden fájának, mely az előtt nem volt a földön, és minden mezei fűnek, mely az előtt nem volt. Mert *még* az Úr Isten nem bocsátott vala esőt alá a földre, és ember nem vala, ki a földet mívelte volna.

6. A földből is semmi nedvesség nem jött vala még fel, hogy a földnek egész színét megnedvesítette volna.

7. Formálta vala pedig az Úr Isten az embert * a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét, és úgy lett az ember élő lélekké.

* 1 Kor. 15, 45. 47.

8. És szépen plántákkal felékesített vala az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, holott helyhezteté az embert, a kit formált vala.

9. És nevelt vala az Úr Isten a földből mindenféle fát, melyben az embernek szeme gyönyörködhetnék, és mely eledelre jó volna, az * életnek fáját is, a kertnek közepette, és a jónak s gonosznak tudásának fáját.

* Jel. 2, 7.

10. Folyóvíz jó vala pedig ki Édenből e kertnek megnedvesítésére; és onnét oszol vala el, úgy hogy négy folyóvíznek lenne fejévé.

11. Az elsőnek neve Pishon: ez a mely megkerüli a Haviláhnak egész földét, holott terem arany.

12. És annak a tartománynak aranya igen jó: ott vagyon Bdeliom *nevű fa*, és Ónix *nevű drágakő*.

13. A második folyóvíznek pedig neve Gikhon: ez a mely megkerüli az egész Khús földét.

14. A harmadik folyóvíznek neve Hid-dékel: ez a mely foly Assiriának napkelet felől való részére. A negyedik folyóvíz pedig Eufrátes.

15. És vevé az Úr Isten az embert, és helyhezteté azt az Édennek kertébe, hogy azt művelné és őrizné.

16. És az Úr Isten megtiltá az embert, ezt mondván: E kertnek minden fájának gyümölcsében szabadon egyél.

17. De a jónak és gonosznak tudásának fájának gyümölcsében ne egyél, *tudniillik*, im e fának gyümölcsében: mert valamely napon abban * ejéndesz, halálnak halálával halsz meg. * Róm. 5. 12.

18. Az Úr Isten pedig ezt is mondotta vala: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek nékie segítőt, mely mindenkor ő előtte legyen.

19. Mert mikor az Úr Isten formálta volna a földből a mezei minden vadakat, és az égen repdeső minden állatokat, és Ádámhoz vitte volna, hogy látná minémű névvel nevezne minden állatokat: mert valaminémű nevet adott Ádám minden állatnak, az annak neve.

20. És mikor Ádám minden barmoknak, égi madaraknak, és minden mezei vadaknak neveket adott volna: Ádámhoz nem talált vala hasonló segítőt.

21. Annakokaért az Úr Isten bocsáta nagy mély álmot Ádámra, és elaluvék, és egy oldaltetemét kivévén, hússal tölté bé annak helyét.

22. És * azt a csontot, melyet az Úr Isten kivett vala Ádamból, építé asszony-nyá: és vivé azt Ádámhoz. * 1 Kor. 11, 8.

23. És monda Ádám: Immár találtam hozzám hasonló társat, ki az én csontomból való csont, és az én testemből való test: ez nevezetik asszonyembernek, mert a férjfiemberből vétetett.

24. Annakokaért * elhagyja a férjfiú az ő attyát és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.

* Máté 19, 5. Márk 10, 7. 1 Kor. 6. 16. Eféz. 5, 31.

25. Valának pedig ők * mindketten mezítelenek, Ádám és az ő felesége, és nem szégyenlik vala.

* rész 3, 7.

III. RÉSZ.

Mint lett az első embernek esete: minémű ígéretet tett Isten annak felvétele felől: és hogy kiűzetett a kertből.

A kígyó pedig minden mezei vadnál, melyet az Úr Isten teremtet vala, ravaszabb vala, mely monda az asszonynak: Azt is mondotta-é Isten, hogy e kert fájának semmi gyümölcsében ne egyetek?

2. És monda az asszony a kígyónak: A kert fájának gyümölcsében eszünk.

3. De im e fának gyümölcsében, mely a kertnek közepette vagyon, az Isten mondá: Ne egyetek ebből, *ingyen* se illessétek azt, hogy valamimódon meg ne haljatok.

4. Akkor monda * a kígyó az asszonynak: Nem haltok meg halálnak halálával.

* 2 Kor. 11, 3.

5. De tudja az Isten, hogy * valamely napon ejéndetek arról a fáról, megnyílnak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Istenek, jónak és gonosznak tudói.

* Ján. 8, 44.

6. Mikor azért látná az asszony, hogy jó volna annak a fának gyümölcse enni, és hogy *igen* kedves volna a szemnek, és kíváncsi volna a bölcseségnek megnyeréséért: szakaszta annak gyümölcsében, és megevé: és * ada az ő férjének is, hogy vele együtt *enne*, és az is evék.

* 1 Tim. 2, 14.

7. Akkor mind a kettőnek megnyilatkozásának szemeik, és megesmérék, hogy mezítelenek * volnának: és figefának leveleit fonván egybe, csinálának magoknak körülköteket.

* rész 2, 25.

8. És mikor hallanák az Úr Istennek szavát zengeni a kertben, annak a napnak szele mentében, elrejté magát Ádám és felesége az Úr Isten előtt a kertnek fái között.

9. Kiáltá pedig az Úr Isten Ádámot, és monda nékie: Hol vagy?

10. Ki monda: A te szódat hallám e kertben, és megfélemlék, mivelhogy meztelen vagyok, azért rejtézem el.

11. Monda pedig az Isten: Kicsoda monda meg tenéked, hogy meztelen volnál? avagy nem ama fának gyümölcsében ettél-é, melytől megtiltottalak vala, hogy abban ne ennél?

12. Akkor monda Ádám: Ím ez asszony, kit én mellém adál, ő az, a ki nekem ada annak a fának gyümölcsében, és evém.

13. És akkor monda az Úr Isten az asszonynak: Mit cselekedtél te? És monda az asszony: * Ama kígyó csala meg engemet, és úgy evém. * Jel. 12, 9.

14. Monda azért az Úr Isten annak a kígyónak: Mivelhogy ezt mívelted, átkozott légy minden barmoknak és mezei vadaknak felette, a te hasadon járj, és minden életednek rendiben a * port egyed. * Esa. 65, 25. Mik. 7, 17.

15. Annakfelette, ellenkezést szerzek te közötted és ez asszony között, a te magod között, és az ő magva * között: az megrontja tenéked fejedet, és te is mardosod annak sarkát. * 1 Ján. 3, 8.

16. Az asszonynak monda: Megsokásítom felette igen a te fájdalmaidat, a te méhedben való fogadásodnak fájdalmait is, fájdalommal szüled magzatidat. Sőt annakfelette * a te akaratom a te férjed birodalmában leszen, és néki birodalma leszen rajtad. * 1 Kor. 14, 34. 1 Tim. 2, 11. 12. 1 Pét. 3, 6.

17. Ádámnak pedig monda: Mivelhogy engedté a te feleséged szavának, és ettél ama fának gyümölcsében, melytől megtiltottalak vala, mondván: ne egyél e fáról: * Legyen átkozott a föld te éretted, nagy fáradságos munkával egyed annak gyümölcsét életednek minden napjaiban. * Róm. 8, 20.

18. És töviset és bogácskórót * teremjen tenéked; és a mezőnek fűvét egyed. * rész 4, 12.

19. A te orczádnak veritékével egyed a te kenyeredet, míg nem * földdé leszesz, mert abból vétettél: mert por vagy, és porrá kell lenned. * Zsolt. 146, 4.

20. Nevezte vala pedig Ádám az ő feleségét Évának, mivelhogy minden élő embereknek anyja volna.

21. És mikor csinált volna az Úr Isten Ádámnak és az ő feleségének bőrből ruhákat, melyekbe őket öltöztetné:

22. Monda az Úr Isten: Ímé az ember olyanná lett, mint mi közülünk egy, jót és gonoszt tudván. Mostan annakokáért *reá kell gondolnunk*, hogy az ő kezeit kinyujtván, ne vegyen az életnek fájának gyümölcsében, és abban ne egyék, hogy mind örökké éljen.

23. Kiküldé azért ötet az Úr Isten az Édennek kertéből, hogy mívelné a földet, a melyből vétetett vala.

24. És minekutánna kiüzte volna az embert, helyhez tette az Éden kertének bemenetele felől Kérubimokat és villogó kétélű fegyvert, az élet fája útjának őrizetére.

IV. RÉSZ.

Kain és Ábel születések, ennek ama miatt lett halála: Kain nemzetsége és a szent Gyülekezetnek kezdete.

EZUTÁN Ádám esméré az ő feleségét Évát, ki minekutánna fogadta volna méhében és szülte volna Kaint, monda: Nyertem férjfiat az Úrtól.

2. Azután ismét szülé Ábelt, amannak atyafiát. És Ábel volt juhoknak pásztora, Kain pedig volt szántóvető ember.

3. Lőn pedig sok napok után; mikor Kain a földnek gyümölcséből az Istennek ajándékot adna:

4. Ábel is az ő juhainak első fajzásából és azoknak kövéreiből adna ajándékot: hogy * az Isten tekintene Ábelre és az ő ajándékára. * Zsid. 11, 4.

5. Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekintene: mely dologért Kainnak haragja igen felgerjede, és megváltozék az ő színe.

6. Akkor monda az Úr Kainnak: Miért

gerjedett fel a te haragod? és miért változott meg a te ábrázatod?

7. Hogyha jól cselekedel, avagy nem leszel-é kedves? Hogyha pedig nem jól cselekedéndel, a te bűnöd *avagy* nem az ajtó előtt nyugszik-é? És annak az indulatja te ellened, és tenéked hatalmas vagyon ő rajta.

8. És szól és beszél vala Kain Ábelrel, az ő atyafiával, és mikor a mezőn voltának, támadá Kain Ábelre az ő atyafiára, és * megölte őtet.

* Máté 23, 35. 1 Ján. 3, 12. Jud. v. 11.

9. És monda az Úr Kainnak: Hol vagyon Ábel a te atyádfia? Ki monda: Nem tudom, avagy őrizője vagyok-é én az én atyámfiajának?

10. Monda pedig az *Isten*: Mit cselekedtél? a te atyádfiajának vére * kiált én hozzám a földről.

* Zsid. 12, 24.

11. Mostan annakokáért átkozott légy: *kirekesztetett* e földről, mely megnyitotta az ő száját, hogy bévenné a te kezedből a te atyádfiajának vérét.

12. Mikor a földet míveled, ne adjon néked gyümölcsöt, bujdosó és vándorló légy a földön.

13. Akkor monda Kain az Úrnak: Nagyobb az én büntetésem, hogynem mint azt elhordozhatnám.

14. Ímé elűzöl engemet most e földnek színéről, és a te orczád előtt el kell rejteznem, bujdosó és vándorló leszek a földön: melyből az következik, hogy valaki én reám találkozik, megöl engemet.

15. És monda néki az Úr: Sőt inkább valaki megölelndi Kaint, hétszerte inkább megbüntettetik. És az Isten megbélyegezé Kaint, hogy senki, valaki találná őtet, meg ne ölné.

16. Kimenvén annakokáért Kain az Úrnak orczája elől: lakozék Nódnak tartományában: az Édennek napkelet felől való részében.

17. És esméré Kain az ő feleségét, ki fogada méhében, és szülé Hánókhót, és építé várost, és nevezé azt az ő fijaának nevére Hánókhnak.

18. És lett Hánókhnak fija Irád: És Irád nemzé Mekhujáelt: Mekhujáel pe-

dig nemzé Méthusáelt, és Méthusáel nemzé Lámekhet.

19. Lámekh pedig vett magának két feleséget: az elsőnek neve volt Háda, a másíknak pedig neve Czilla.

20. És szülé Háda Jábált: ez volt találója minden sátorban lakozóknak, és a baromtartás mesterségének.

21. Ennek pedig atyafiának Jubál volt neve: ez volt találója a hegedülés és lantolás mesterségének.

22. Czilla is pedig szülé Tubálkaint, ki tanítá az érczből és vasból való mívnek mesterségét: és Tubálkainnak hugát Nahamát.

23. Akkor monda Lámekh az ő feleségeinek: Óh Háda és Czilla, halljátok meg az én szómat, a ti füleiteket adjátok az én beszédemnek Lámekhnek feleségei: *bizony* ha valamely erős férjfiútól sebet vennék is, vagy valamely vastag ifjútól kéket, megölném azt mégis.

24. Ha Kainért * hétképen áll az Isten bosszút, Lámekhért hetvenhétszerte inkább.

* vers 15.

25. Ádám pedig ismét esméré az ő feleségét, ki szüle nékie fiat, és nevezé annak nevét * Sethnek: mert adott *ügymond*, énnékem az Isten más magot Ábelért, kit megöle Kain.

* rész 5, 3.

26. Sethnek is lön fija, kit nevezze Énós-nak: akkor kezdetett az Úrnak neve segítségül hívadni.

V. RÉSZ.

Az özönvíz előtt való Atyáknak életék és halálok. Énókhnak az égbe ragadtatása.

EZ az Ádám nemzetségének előszámlálása. A mely napon teremtette vala Isten az embert, * az Isten hasonlatosságára teremtette vala őtet.

* rész 1, 26. 9, 6.

2. Férjfiúvá * és asszonygyá teremtette vala őket: és megáldotta vala őket, és nevezte vala az ő neveket Embernek, a mely napon teremtetének.

* rész 1, 27.

3. Élt vala pedig Ádám száz harmincz esztendőket, mikor nemzené az ő fíját az ő képére és hasonlatosságára, és nevezné annak nevét Sethnek.

4. És voltak Ádámnak napjai, minek-

utánna * Sethet nemzette, nyolczszáz esztendő, melyekben nemzett fiakat és leányokat.

* 1 Krón. 1, 1.

5. És ilyen módon Ádámnak minden napjai, melyekben élt, voltak kilenczszáz és harmincz esztendő: és meghala.

6. Éle pedig Seth száz öt esztendőt, és nemzé Énóst.

7. És éle Seth, minekutánna nemzé Énóst, nyolczszáz hét esztendőig: melyekben nemze fiakat és leányokat.

8. És ilyen módon Sethnek minden napjai, kilenczszáz tizenkét esztendő lettek: és meghala.

9. Éle pedig Énós kilenczven esztendőt, és nemzé Kénánt.

10. És éle Énós, minekutánna nemzé Kénánt, nyolczszáz tizenöt esztendőig: melyekben szüle fiakat és leányokat.

11. És ilyen módon Énósnak teljes napjai kilenczszáz és öt esztendő: és meghala.

12. Éle pedig Kénán hetven esztendőt, és nemzé Mahaláléelt.

13. És éle Kénán, minekutánna nemzé Mahaláléelt, nyolczszáz negyven esztendőig: melyekben nemzett fiakat és leányokat.

14. És lettek Kénánnak minden napjai kilenczszáz tíz esztendő: és meghala.

15. Éle pedig Mahaláléel hatvanöt esztendőt, és nemzé Járedet.

16. És éle Mahaláléel, minekutánna nemzé Járedet, nyolczszáz harmincz esztendőt, és nemze fiakat és leányokat.

17. És lettek Mahaláléelnek minden napjai nyolczszáz kilenczvenöt esztendő: és meghala.

18. Éle pedig Járed száz hatvankét esztendőt, és nemzé Énókhót.

19. És éle Járed, minekutánna szüle Énókhót, nyolczszáz esztendőt: és nemze fiakat és leányokat.

20. És lettek Járednek teljes napjai kilenczszáz hatvankét esztendő: és meghala.

21. Éle pedig Énókh hatvanöt esztendőt, és nemzé Mathuséláht.

22. Járt * pedig Énókh szüntelen az Istennel, minekutánna nemzette volna

Mathuséláht, háromszáz esztendőig; és nemze fiakat és leányokat. * rész 6, 9. 17, 1.

23. És lettek Énókhnak teljes napjai, háromszáz hatvanöt esztendő.

24. És mivelhogy Énókh szüntelen Istennel járt vala * nem találta sehol, mert az Isten felragadá őtet. * Zsid. 11, 5.

25. Éle pedig Mathusélah száz nyolczvanhét esztendőt, és nemzé Lámekhet.

26. És éle Mathusélah, minekutánna nemzé Lámekhet, hétszáz nyolczvankét esztendőt: és szüle fiakat és leányokat.

27. Lettek azért Mathuséláhnak minden napjai kilenczszáz hatvankilencz esztendő: és meghala.

28. Éle pedig Lámekh száz nyolczvankét esztendőt, és nemze fiat.

29. És nevezé azt Noénak, ezt mondván: E vigasztal meg minket a mi fáradságunkban, és kézi munkánkban való nyomorúságunkban e földön, melyet megátkozott az Úr.

30. És éle Lámekh, minekutánna nemzette Noét, ötszáz kilenczvenöt esztendőt: és nemze fiakat és leányokat.

31. És lettek Lámekhnek minden napjai hétszáz hetvenhét esztendő: és meghala.

32. És mikor volna Noé ötszáz esztendő, nemzé Semet, Khámot és Jáfetet.

VI. RÉSZ.

Az embereknek Istentől közönséges elszakadások: az Özönvíz eljövetele felől való jövendölés, és a Bárka készíttetésére indító parancsolat.

LETT pedig, hogy mikor megkezdettek volna szaporodni az emberek a földnek színen, és azok leányokat nemzettek volna:

2. Látták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek volnának, és vettek magoknak feleségeket mind azok közül, kiket kedvelnek vala.

3. Annakokáért monda az Úr: Soha többé az én lelkem nem vetekedik az emberek felől, mivelhogy testek: mindazáltal engedek nékik *megtérésre* száz húsz esztendőt.

4. Akkor az időben valának a földön nagy Óriások, azután is pedig voltak,

mikor az Istennek fiai egyesülének az embereknek leányaival, kik szülnének azoknak *magzatokat*: Ezek ama hatalmasok, kik régen híres neves emberek voltak.

5. És látá az Úr, hogy az embereknek gonoszságok sok volna a földön: * és az ő szíveknek minden indulatja és gondolatja szüntelen csak gonosz volna.

* rész 8, 21. Jer. 17, 9.

6 Megbáná azért az Úr, hogy az embert teremtette volna a földön, és az ő szívében bánkódék azon.

7. És monda az Úr: Eltörlöm az embert, a kit teremtettem, a földnek színéről, mind embert, mind barmokat, csúszómászó állatokat, és az égen repdeső madarakat; mert bánom, hogy azokat teremtettem.

8. De Noé kegyelmet nyere az Úr előtt.

9. Noénak pedig dolga így volt: Noé igaz férjfiú és tökéletes vala az időben való emberek között, az Istennel jár vala szüntelen Noé.

10 Nemze pedig Noé három fiakat, Semet, Khámot és Jáfetet.

11. A föld pedig megfertéztetett vala Isten előtt, és a föld hamissággal rakva vala.

12. Tekinte azért Isten a földre, és ímé megfertéztetett vala: mert minden test megfertéztette vala az ő útát a földön.

13. Annakokáért monda Isten Noénak: Minden testnek vége elközelget én előttem, mivelhogy e föld bétölt hamissággal ő miattok: azért ímé én elvesztem őket mind az egész földdel egybe.

14. Csinálj magadnak Bárkát Gófer fából, sok hajlékokat csinálj a bárkában, és fenyőviaszszal megöntsed azt belől és kívül.

15. Ilyen formára csináljad pedig azt: A bárkának hossza háromszáz sing legyen, a szélessége legyen ötven sing, és a magassága harmincz sing.

16. Világos ablakokat csinálj a bárkán, és egy singnek hosszasa szerint végezd el azt felül, ajtót pedig oldalt csinálj a bárkán, alsó, közép, és harmad padlások legyenek benne.

17. És ímé én hozok e földre özönvizet, hogy elveszítsek minden testet, melyben vagyon élő lélek az ég alatt; valami e földön vagyon, meghal.

18. Mindazáltal te veled kötést tészek, hogy bémenj te a bárkába, te * és a te fijaidd, a te feleséged, és a te fijaiddnak feleségeik te veled együtt.

* 1 Pét. 3, 20.

19. És minden testnek élő állatjából, mindenből felest vígy bé a bárkába, hogy veled együtt életben tartassanak meg: *tudniillik* hímet és nőtényt.

20. A madarak közül az ő nemek szerint, a barmok közül az ő nemek szerint, és a földnek csúszómászó állatai közül az ő nemek szerint: minden állatokból felesek menjenek bé te hozzád, hogy éljenek.

21. Te pedig minden eledelt, mely megenni jó, szerezz magadnak, és takard bé, hogy legyen néked eledeledre, és azoknak.

22. Melyet Noé megcselekedék. * Mind a képen cselekedék, a mint Isten néki megparancsolta vala.

* Zsid. 11, 7.

VII. RÉSZ.

Noénak háznépével, és a megmaradandó oktalan állatokkal a bárkába költözés, és az Özönvíznek elindulása, mely e világot elborítja.

MONDA azért az Úr Noénak: Menj bé te, és mind a te egész háza népe a bárkába: mert tégedet * láttalak igaznak lenni én előttem e mostani emberek között.

* rész 6, 9.

2. Minden tiszta állatból hetet-hetet vígy bé, hímet és nőtényt: de a mely állatok tisztátalanok, azokból kettőt-kettőt, hímet és nőtényt.

3. Az égi madaraktól is hetet-hetet, hímet és nőtényt, hogy azoknak magvok maradjon meg az egész földnek színén.

4. Mert hét nap elmulva esőt bocsátok e földre negyven napig és negyven éjig: és eltörlök minden állatot, melyet teremtettem, a földnek színéről.

5. Cselekedék azért Noé mind a szerint, a mint az Úr nékie megparancsolta vala.

6. Noé pedig hatszáz esztendőse vala, mikor az özönvíz volt a földön.